

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou dvou dramatinací *Osudů dobrého vojáka Švejka za světové války* z 60. let 20. století, dramatinací Pavla Kohouta a Jana Grossmana. Práce se zaměřuje na rozdíly v přístupu obou autorů k Haškovu textu a klade si otázku, jak jejich dramatinace vyjadřují vlastní interpretaci původního románu. Pomocí klíčových aspektů (klíčové scény, humor a satira, pojetí postavy Švejka) jsou oba texty porovnávány s románovým pretextem, přičemž je vycházeno z hypotézy, že dramatinace není prostou reprodukcí pretextu, ale jeho interpretací. Cílem práce je odpovědět na otázku, jakým způsobem Kohoutova a Grossmanova dramatinace interpretují Haškův text. Bakalářská práce se věnuje teoretickému vymezení pojmu dramatinace a adaptace, literární charakteristice Haškova románu *Osudy dobrého vojáka Švejka ze světové války*, krátce také životopisům Pavla Kohouta a Jana Grossmana a dále analýze dvou vybraných dramatinací a jejich komparaci s pretextem. Závěr práce shrnuje hlavní rozdíly a interpretační přístupy dramatinací ve vztahu k původnímu Haškovu románu.

KLÍČOVÁ SLOVA

dramatinace, Jan Grossman, Pavel Kohout, Švejk